

تعیین میزان آفلاتوکسین M₁ در شیر پاستوریزه مصرفی در استان کرمان

دکتر شیرین پورنورمحمدی^۱، دکتر مهدی انصاری^{۲*}، لیلی نزاکی الفتی^۳، دکتر مریم کاظمی پور^۴، دکتر محمد حسینی^۵

خلاصه

مقدمه: آفلاتوکسین M₁ یکی از متابولیت‌های اصلی آفلاتوکسین B₁ است و در شیر پستاندارانی یافت می‌شود که غذاهای آلوده به آفلاتوکسین را مصرف کرده باشند. آفلاتوکسین‌ها یک گروه از متابولیت‌های سمی قارچی هستند که توسط قارچ‌های اسپرژیلوس تولید شده سمیت بالایی داشته و یکی از قوی‌ترین مواد سرطان‌زای موجود در غذا می‌باشند. با توجه به خطراتی که آفلاتوکسین‌ها برای انسان دارند و همچنین با توجه به مصرف بالای شیر و محصولات لبنی، مطالعه حاضر به منظور تعیین سطح آفلاتوکسین M₁ در شیرهای پاستوریزه استان کرمان برای اولین بار انجام گردید.

روش: در این مطالعه مقطعی - کاربردی در فصل زمستان به‌طور تصادفی تعداد هفتادوشش نمونه شیر پاستوریزه از هشت کارخانه تولید این فرآورده جمع‌آوری و آفلاتوکسین M₁ موجود در نمونه‌ها با استفاده از ستون ایمونوآفینیته استخراج و میزان آن با روش کروماتوگرافی با کارکرد بالا (HPLC) همراه با شناساگر فلورسنت اندازه‌گیری شد. یافته‌ها: حداقل مقدار قابل اندازه‌گیری ۰/۰۰۲ppb به دست آمد. میزان آفلاتوکسین M₁ موجود در نمونه‌های مورد بررسی بین ۰/۰۰۲-۰/۱۴ppb قرار داشت که از حد مجاز توصیه شده توسط سازمان غذا و داروی آمریکا (۰/۵ppb) بیشتر نبود. گرچه در مقایسه با حد مجاز توصیه شده توسط اتحادیه اروپا (۰/۰۵ppb) تعداد ۳۴ نمونه (۴۴/۷٪) حاوی آفلاتوکسین M₁ بیشتر بودند. از میان کارخانه‌های تولید کننده شیر در استان کرمان، میانگین AFM₁ شیرهای پاستوریزه تولید شده در کارخانه پگاه جیرفت در زمان مورد مطالعه کمترین مقدار بود (۰/۰۱۹±۰/۰۱ppb).

نتیجه‌گیری: هر چند با توجه به نتایج به‌دست آمده به‌نظر می‌رسد که در حال حاضر خطر جدی سلامت عمومی مردم را تهدید نمی‌کند ولی با توجه به مصرف بالای شیر و فرآورده‌های آن به ویژه در کودکان بهتر است این مسئله به عنوان یک خطر در نظر گرفته شود.

واژه‌های کلیدی: شیر پاستوریزه، آفلاتوکسین M₁، HPLC، کرمان

۱- استادیار گروه سم‌شناسی - دانشکده داروسازی، مرکز تحقیقات فارماسیوتیکس و مرکز تحقیقات فیزیولوژی، دانشگاه علوم پزشکی کرمان ۲- دانشیار گروه فارماسیوتیکس، دانشکده داروسازی و مرکز تحقیقات فارماسیوتیکس، دانشگاه علوم پزشکی کرمان ۳- دانشجوی کارشناسی ارشد سم‌شناسی، دانشکده داروسازی، دانشگاه علوم پزشکی کرمان ۴- دانشیار شیمی، دانشکده علوم، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان ۵- کارشناس معاونت غذا و دارو، دانشگاه علوم پزشکی کرمان

* نویسنده مسؤل، آدرس: دانشکده داروسازی، پردیزه دانشگاه علوم پزشکی، ابتدای جاده هفت باغ، کرمان • آدرس پست الکترونیک: Mansari@kmu.ac.ir

دریافت مقاله: ۱۳۸۷/۹/۲ پذیرش مقاله: ۱۳۸۷/۹/۲

دریافت مقاله اصلاح شده: ۱۳۸۷/۹/۲

۱۳۸۷/۲/۹

مقدمه

شیر به عنوان کامل‌ترین ماده غذایی طبیعت شناخته شده است. آلودگی این ماده حیاتی و فرآورده‌های آن می‌تواند خطر جدی برای سلامت جامعه محسوب شود. میکوتوکسین‌ها در حد بالایی در مواد غذایی یافت می‌شوند. یک گروه از میکوتوکسین‌ها آفلاتوکسین‌ها هستند که توسط دو کپک آسپرژیلوس فلاووس و پارازیتیکوس تولید می‌شوند (۱). آفلاتوکسین‌ها انواع مختلفی دارند که شامل آفلاتوکسین $B_1, B_2, G_1, G_2, M_1, M_2$ می‌باشد و در زنجیره غذایی به ویژه در محصولات آلوده به قارچ ایجاد می‌شوند که ممکن است به‌طور مستقیم توسط انسان مصرف شده یا به وسیله غذای دام وارد بدن دام شده و سپس با مصرف شیر آلوده، وارد بدن انسان می‌شوند. در این مورد بیشتر آلودگی از طریق خوردن جیره غذایی آلوده به آفلاتوکسین B_1 یا B_2 توسط حیوان شیره ایجاد می‌شود (۲). آفلاتوکسین M_1 مشتق هیدروکسیله آفلاتوکسین B_1 است که در کبد حیوان تولید می‌شود و به‌ویژه در بخش پروتئینی شیر باقی می‌ماند. این ماده اولین باقی‌مانده آفلاتوکسین در بافت‌های بدن گاوهای شیرده می‌باشد (۳). حرارت دادن، خشک کردن، ذخیره‌سازی، منجمد کردن و یا تغلیظ نمودن شیر سبب از بین رفتن و یا تغییر غلظت آفلاتوکسین M_1 نمی‌گردد. حتی بعد از پاستوریزه کردن یا استریلیزه کردن شیر باز هم آفلاتوکسین M_1 به دلیل مقاوم بودن به حرارت در شیر مشاهده می‌شود (۴، ۵).

آفلاتوکسین‌ها گروهی از سم‌های قوی هستند که باعث نکروز و سیروز کبدی می‌شوند (۶). علائم مسمومیت با آفلاتوکسین در پستانداران شامل از دست دادن اشتها، کمبود وزن، یرقان و تکثیر سریع سلول‌های مجرای صفراوی می‌باشند. آلودگی به آفلاتوکسین موجب زردی غشای مخاطی، تجمع چربی در کبد و خونریزی می‌شود. اگر چه اولین عضو مورد هدف در مصرف

آفلاتوکسین کبد است اما ضایعات سرطانی در دیگر اندام‌ها مثل معده، کلیه، کولون و ریه نیز گزارش شده است. آفلاتوکسین B_1 یک ماده سرطان‌زا، جهش‌زا، ایجادکننده، ناهنجاری مادرزادی و همچنین تخریب کننده DNA می‌باشد. نتایج حاصل از آزمایش بر روی انسان و پستانداران مختلف نشان می‌دهد، آفلاتوکسین B_1 و M_1 دارای خواص سمیت کبدی و سرطان‌زایی می‌باشند (۷، ۸). علائم مسمومیت مزمن آفلاتوکسین شامل آسیب کبدی، کاهش رشد، آسیب کلیوی، آنمی، اختلال سیستم ایمنی، اختلال در ساخت پروتئین و متابولیسم چربی و علائم حاد نیز شامل افسردگی، بیماری‌های اعصاب، دردهای شکمی، اسهال، پرولاپس رکتال و مرگ می‌باشد (۲).

به دلیل عوارضی که ذکر شد، در کشورهای توسعه یافته میزان آفلاتوکسین M_1 تا حد ممکن در شیر کنترل شده است. به‌طوری که حداکثر مجاز آفلاتوکسین M_1 در شیر در کشورهای اروپایی $0.5 \mu\text{g}/\text{kg}$ (۹) و در آمریکا طبق توصیه سازمان غذا و دارو (FDA) $0.5 \mu\text{g}/\text{kg}$ تعیین شده است (۱۰). طبق توصیه سازمان غذا و داروی آمریکا مقدار آن در شیر و محصولات غذایی کودکان نباید بیشتر از $0.25 \mu\text{g}/\text{kg}$ باشد. با توجه به اینکه در کشور ما هیچ محدوده مجازی برای میزان آفلاتوکسین M_1 در شیر تعیین نشده است و همچنین کشور ما از نظر جغرافیایی در منطقه نیمه گرمسیری که اکولوژی دما و رطوبت از عوامل تأثیرگذار در سطح آلودگی AFM_1 می‌باشد قرار دارد، آلودگی شیر و فرآورده‌های آن به آفلاتوکسین M_1 خطر بزرگی برای سلامت جامعه محسوب می‌شود. هدف اصلی از انجام این مطالعه بررسی و اندازه‌گیری میزان آفلاتوکسین M_1 در شیرهای پاستوریزه تولید شده در استان کرمان به روش HPLC بود، زیرا میزان آفلاتوکسین M_1 در شیرهای تولید شده استان کرمان تا کنون بررسی و اندازه‌گیری نشده است و همچنین با توجه به این که کرمان از نظر جغرافیایی در منطقه گرمسیر ایران قرار دارد، احتمال وجود

آفلاتوکسین M_1 در شیرهای این استان اهمیت انجام این تحقیق را دو چندان می کند.

روش بررسی

جمع آوری نمونه های شیر

نمونه های شیر پاستوریزه یارانه ای در فصل زمستان که امکان بیشترین آلودگی وجود دارد، از ۵ کارخانه مختلف تولید کننده شیر استان کرمان به نام های پگاه کرمان، پارس بردسیر، شبان شهر بابک، پگاه جیرفت و مسکه سیرجان به طور تصادفی در هر هفته از ماه های دی، بهمن و اسفند در آخرین مرحله تولید و قبل از ورود محصول به بازار مصرف جمع آوری شده، داخل یخدان در دمای حدود ۲-۰ درجه سانتی گراد قرار داده شده و به آزمایشگاه منتقل گردید (۱۱). بر اساس گزارش کارخانه ها میزان تولید متوسط روزانه حدود پانزده تن بود، که در هر هفته یک نمونه از هر کارخانه جمع آوری گردید. از کارخانه پگاه کرمان به دلیل حجم بالای تولید دو نمونه در هفته جمع آوری شد. ضمناً سه نمونه شیر پاستوریزه از استان تهران و یزد برای بررسی هم زمان میزان آفلاتوکسین M_1 در خارج از استان کرمان در پایان هر ماه، جمع آوری شد. سپس نمونه های یک لیتری شیر پاستوریزه در دمای $4^{\circ}C$ به آزمایشگاه ارسال شد.

تعیین میزان آفلاتوکسین M_1 در شیر

ابتدا ۶۰ میلی لیتر شیر با سرعت ۴۰۰۰ rpm به مدت ۱۰ دقیقه سانتریفوژ شده و چربی از نمونه جدا شد. سپس ۲۰ میلی لیتر از شیر بدون چربی از ستون ایمونوآفیتی دارای آنتی بادی های ویژه آفلاتوکسین M_1 عبور داده شد. سپس ستون با آب دیونیزه شسته شد. در مرحله بعد آفلاتوکسین M_1 موجود در ستون با حلال استونیتریل خارج شده و تغلیظ گردید. سپس ۲۰۰ میکرو لیتر از نمونه و استانداردها برای

کار با روش HPLC مورد استفاده قرار گرفت. شرایط روش به شرح زیر بود:

۱. فاز متحرک: مخلوط آب - استونیتریل - متانول به نسبت ۶:۲:۲
 ۲. فاز ساکن: ستون ODS-2
 ۳. محفظه تزریق ۲۰۰ میکرو لیتری
 ۴. آشکارساز فلورسانس: طول موج تهییج ۳۶۶ نانومتر و نشر ۴۳۵ نانومتر
- ۲۰۰ میکرو لیتر از نمونه و استانداردها با غلظت های ۰/۱، ۰/۲، ۰/۵، ۱، ۲، ۵، ۷/۵ و ۱۰ ppb به دستگاه HPLC تزریق، پیک های مربوطه گرفته شده و غلظت نمونه های مجهول با استفاده از منحنی کالیبراسیون محاسبه شد (استاندارد ملی ایران شماره ۷۱۳۳) (۱۲).

نتایج

در مجموع ۷۶ نمونه شیر پاستوریزه از هفت کارخانه تولید کننده شیر به شرح جدول ۱ مورد بررسی قرار گرفتند. (جدول ۱).

جدول ۱. تعداد نمونه ها و مشخصات کارخانه های تولید کننده شیر

نام و محل کارخانه	تعداد نمونه ها		
	دی ماه	بهمن ماه	اسفند ماه
پگاه کرمان	۸	۸	۸
مسکه سیرجان	۴	۳	۴
شبان شهر بابک	۳	۴	۴
پارس بردسیر	۴	۴	۴
پگاه جیرفت	۳	۲	۴
دامداران تهران	۱	۱	۱
چوپان تهران	۱	۱	۱
ایساتیس یزد	۱	۱	۱
جمع	۲۵	۲۴	۲۷

جدول ۲. میزان $(Mean \pm SEM)$ آفلاتوکسین M_1 در نمونه‌های شیر استان کرمان و در نمونه‌های شیر خارج از استان کرمان در زمستان سال ۱۳۸۶

کارخانه	میزان آفلاتوکسین M_1 (ppb)		
	دی	بهمن	اسفند
پگاه کرمان	0.073 ± 0.03	0.059 ± 0.01	0.061 ± 0.01
مسکه سیرجان	0.048 ± 0.03	0.045 ± 0.03	0.073 ± 0.05
شبان شهر بابک	0.065 ± 0.02	0.053 ± 0.01	0.063 ± 0.02
پارس بردسیر	0.028 ± 0.02	0.075 ± 0.05	0.033 ± 0.01
پگاه جیرفت	0.043 ± 0.05	0.009 ± 0.01	0.006 ± 0.01
دامداران تهران	0.111	0.032	0.041
چوپان تهران	0.070	0.024	0.032
ایستایس یزد	0.113	0.021	0.083

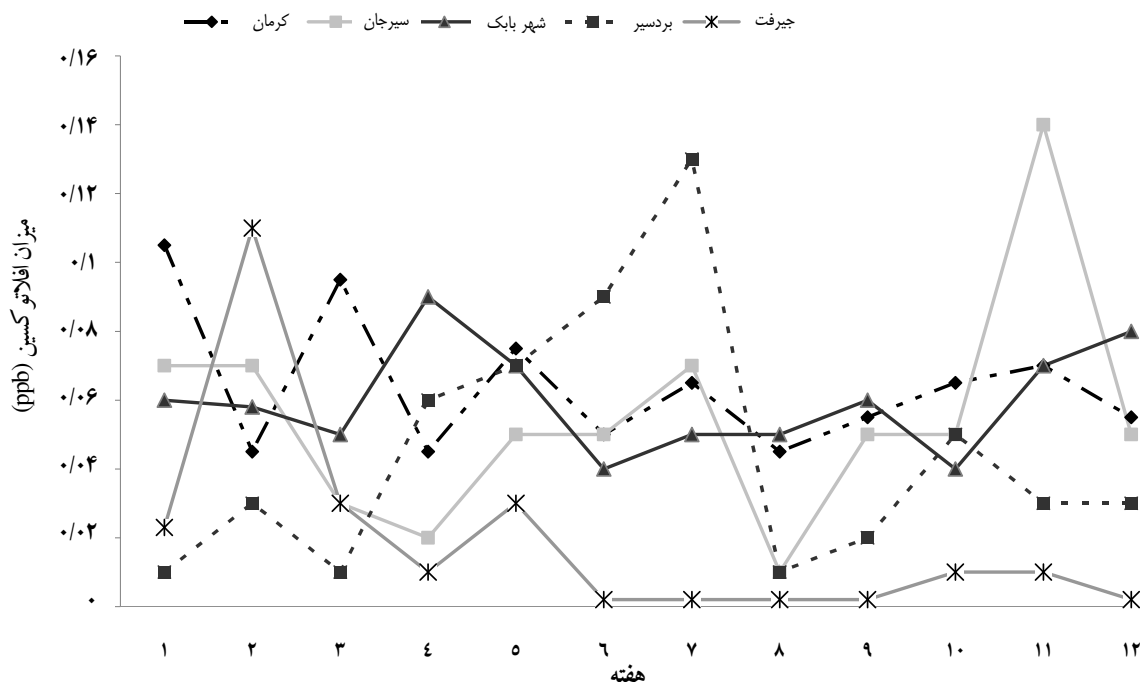
جدول ۳. فراوانی نمونه‌های مثبت آفلاتوکسین M_1 در هر کارخانه در استان کرمان در زمستان ۱۳۸۶

کارخانه	فراوانی نمونه مثبت*		
	دی (تعداد درصد)	بهمن (تعداد درصد)	اسفند (تعداد درصد)
پگاه کرمان	5 (62٪)	4 (50٪)	6 (75٪)
مسکه سیرجان	2 (50٪)	1 (33٪)	1 (25٪)
شبان شهر بابک	2 (67٪)	1 (25٪)	3 (75٪)
پارس بردسیر	1 (25٪)	3 (75٪)	0 (0٪)
پگاه جیرفت	1 (33٪)	0 (0٪)	0 (0٪)

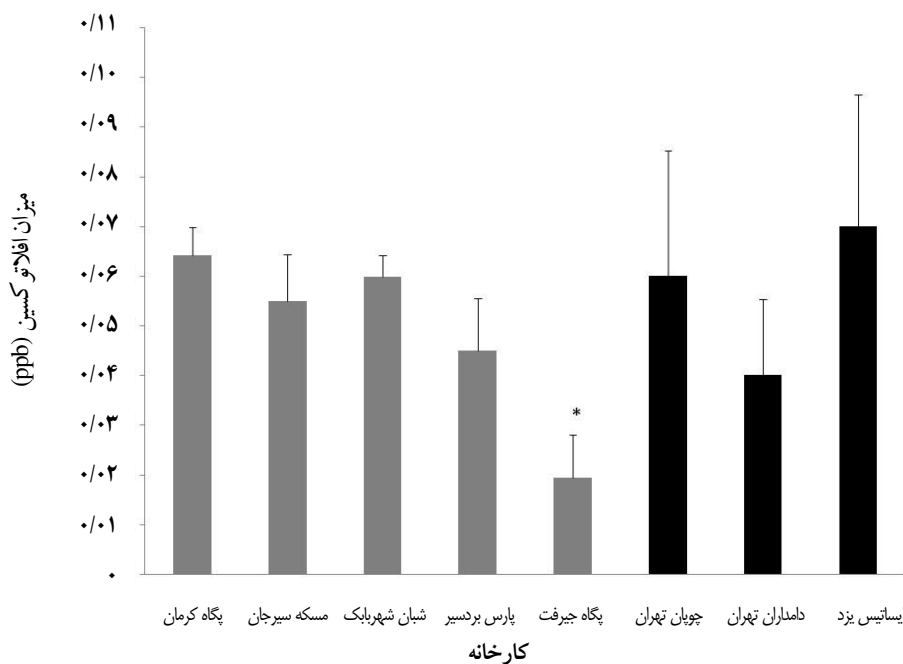
* میزان آفلاتوکسین M_1 بیشتر از 0.5ppb

پاستوریزه کارخانه‌های استان کرمان در دوازده هفته زمستان با هم مقایسه شد که در نمودار ۱ نشان داده شده است. مقدار متوسط $(Mean \pm SEM)$ آفلاتوکسین M_1 در نمونه‌های شیر پاستوریزه در کارخانه‌های استان کرمان و خارج استان کرمان در فصل زمستان با هم مقایسه شد. میانگین آفلاتوکسین M_1 در نمونه‌های شیر پاستوریزه کارخانه جیرفت با میانگین مربوطه در سایر کارخانجات توسط آنالیز آماری ANOVA مورد مقایسه قرار گرفت که تفاوت معنی داری مشاهده گردید ($P < 0.05$).

مقدار آفلاتوکسین M_1 در نمونه‌های شیر پاستوریزه در هر کارخانه استان کرمان در ماه‌های دی، بهمن و اسفند به صورت میانگین $(Mean \pm SEM)$ در جدول ۲ به تفکیک آمده است. از آنجا که از کارخانه‌های خارج استان فقط یک نمونه در هر ماه گرفته شده است، بنابراین همان نتیجه در جدول آمده است. درصد و تعداد نمونه‌های شیر هر کارخانه در سه ماهه زمستان که حاوی آفلاتوکسین M_1 بیشتر از 0.5ppb بودند (حد مجاز پذیرفته شده توسط اتحادیه اروپا) در جدول ۳ منعکس شده است. روند تغییرات میزان آفلاتوکسین M_1 در نمونه‌های شیر

شکل ۱. روند تغییرات میزان آفلاتوکسین M_1 در نمونه‌های شیر پاستوریزه کارخانه‌های استان کرمان در هفته‌های مختلف زمستان ۱۳۸۶

شکل ۲. مقدار متوسط (Mean±SEM) آفلاتوکسین M_1 در نمونه‌های شیر پاستوریزه در هر کارخانه در زمستان ۱۳۸۶

* $P < 0.05$

بحث

جمع آوری شده در شش ماهه تابستان، آفلاتوکسین M₁ به روش ELISA اندازه گیری شد که ۱۰۰٪ نمونه ها آلوده به آفلاتوکسین M₁ بود و در ۱۷/۸٪ از نمونه ها سطح آفلاتوکسین M₁ بیش از حد استاندارد ۰/۰۵ ppb بود (۱۵). در آنتالیا ترکیه در سال ۲۰۰۶ بر روی ۲۷ نمونه شیر استرلیزه جهت بررسی آفلاتوکسین M₁ با روش HPLC تحقیقی انجام شد که ۵۹/۳٪ درصد نمونه ها مثبت گزارش شدند (۱۲).

در مطالعه حاضر با توجه به اینکه از روش HPLC استفاده شد و LOQ روش برابر ۰/۰۰۲ ppb محاسبه شد، محدوده میزان آفلاتوکسین M₁ در شیر بین ۰/۰۰۲-۰/۱۴ ppb بود که در کارخانه های استان کرمان کمترین مقدار میانگین آفلاتوکسین M₁ مربوط به شیر کارخانه پگاه جیرفت در اسفندماه (۰/۰۰۵ ppb ± ۰/۰۰۶) و بیشترین مقدار مربوط به کارخانه پارس بردسیر در بهمن ماه (۰/۰۵ ppb ± ۰/۰۷۵) بود. نمونه های شیر مربوط به کارخانه دامداران تهران و کارخانه ایساتیس یزد در دی ماه نیز حاوی مقدار بالای آفلاتوکسین M₁ بودند (جدول ۲).

میزان آفلاتوکسین M₁ در همه نمونه های شیر پاستوریزه مربوط به کارخانه های استان کرمان کمتر از حد مجاز توصیه شده توسط FDA (۰/۵ ppb) بود ولی با توجه به حد مجاز توصیه شده توسط اتحادیه اروپا (۰/۰۵ ppb) میزان آفلاتوکسین M₁ در ۴۴/۷٪ کل نمونه های شیر جمع آوری شده بیشتر از حد مجاز (بین ۰/۰۵-۰/۵ ppb) می باشد. در شکل ۱ روند تغییرات میزان آفلاتوکسین M₁ در نمونه های شیر پاستوریزه کارخانه های استان کرمان در هفته های مختلف زمستان نشان داده شده است که در کارخانه های جیرفت، بردسیر و سیرجان سطح آفلاتوکسین M₁ در شیر پایین است و فقط در یک یا دو هفته از دوازده هفته این سطح افزایش چشمگیری داشته است که ممکن است ناشی از یک منبع آلوده کننده بوده، در حالی که در کارخانه های پگاه کرمان و شبان شهر بابک، متوسط این سطح در بیشتر

تشکیل مایکوتوکسین ها از کپک ها در غذا یک مشکل جهانی محسوب می شود و بر اساس آمار سازمان کشاورزی و غذای سازمان ملل متحد تقریباً ۲۵ درصد دانه های زراعی جهان آلوده به مایکوتوکسین ها هستند و طبق گزارش WHO مایکوتوکسین ها به ویژه آفلاتوکسین یکی از عوامل مؤثر در بروز بیماری های ناشی از غذا می باشند. فرآورده های شیر، از این نظر دارای حساسیت و اهمیت خاصی می باشند. مطالعات مختلفی برای تعیین سطح آفلاتوکسین M₁ با روش های گوناگون در شیر و فرآورده های لبنی در سطح دنیا انجام شده است که شامل تعیین سطح آفلاتوکسین M₁ با سه روش TLC (۴،۱۳،۱۴)، ELISA (۱۹-۱۵، ۱۱) و HPLC (۲۲، ۲۱، ۱۲) می باشند که در این بین روش HPLC از بیشترین دقت برخوردار است. در ایران فقط در یک مطالعه که توسط تاج کریمی و همکاران انجام شده است از روش HPLC استفاده شده است. در مطالعه مذکور از فروردین ۱۳۸۲ تا بهمن ۱۳۸۳، ۹۸ نمونه از شیر خام تانکرهای شیر در کارخانجات لبنیات در ۴ منطقه از ایران (تهران، همدان، شیراز و رشت) جمع آوری شده، که این ۴ منطقه در محدوده ۴۰۰ کیلومتری از یکدیگر با اکولوژی های مختلف (دما، رطوبت و غیره) و محصولات کشاورزی مختلف که به عنوان غذای دام از آن استفاده می شود انتخاب شده بودند. بر اساس نتایج ۶۱ نمونه از ۹۸ نمونه دارای ۰/۰۰۵-۰/۰۰۰، ۲۹ نمونه حاوی ۰/۱-۰/۰۵ ppb و ۸ نمونه دارای ۰/۳۹-۰/۰۱ آفلاتوکسین M₁ بودند که همه نمونه ها کمتر از مقدار مجاز توصیه شده توسط FDA (۰/۵ ppb) بودند (۲۱).

در شهر سراب استان آذربایجان غربی در سال ۸۴-۸۳ میزان آفلاتوکسین M₁ ۱۱۱ نمونه شیر خام با روش TLC اندازه گیری شد. در ۷۶٪ کل نمونه ها میزان آفلاتوکسین بین ۰/۰۱۵-۰/۲۸ ppb بود و ۴۰٪ نمونه ها حاوی آفلاتوکسین M₁ بیشتر از ۰/۰۵ ppb بودند (۱۳). در شهر شیراز در سال ۱۳۸۳ در ۶۲۴ نمونه شیر پاستوریزه

آفلاتوکسین M_1 در فصل زمستان نسبت به سایر فصول بیشتر مشاهده می‌شود زیرا گاوها در زمستان از ترکیبات علوفه و غذاهای انبار شده که اغلب حاوی آفلاتوکسین B_1 است بیشتر استفاده می‌کنند در حالی که در فصل بهار و تابستان بیشتر علف تازه استفاده می‌کنند. به همین جهت در مطالعه حاضر نمونه‌ها در فصل زمستان جمع‌آوری شدند (۱۳، ۱۷، ۲۱).

با توجه به نتایج به‌دست آمده روند تغییرات آلودگی در طول سه ماه به گونه ایست که به‌نظر می‌رسد منابع آلوده‌کننده غذای دام متفاوت است. برخی از مواد غذایی نظیر بادام‌زمینی، آرد ذرت، سویا، پودر ماهی، دانه‌های روغنی، گیاهان علوفه‌ای و مواد غذایی کپک‌زده مانند نان کپک‌زده از جمله مواد دربردارنده سموم قارچی گزارش شده‌اند. همچنین مشخص شده است در صورتی که غذای گاوهای آلوده به آفلاتوکسین B_1 باشد ترشح آفلاتوکسین M_1 در شیر نسبتاً سریع است به طوری که آفلاتوکسین M_1 ، ۲۴-۱۲ ساعت بعد از مصرف اولین جیره غذای حاوی آفلاتوکسین B_1 در شیر ترشح می‌شود و ۷۲ ساعت بعد از حذف جیره غذایی آلوده، آفلاتوکسین از شیر حذف می‌شود (۲۲). محققین در مطالعات مختلف در ارتباط با اثر مواد شیمیایی مختلف جهت غیرفعال کردن آفلاتوکسین به این نتیجه رسیدند که بیشتر این مواد به‌دلیل باقی ماندن در مواد غذایی امنیت لازم را ندارند و مطالعات نشان داده که روش‌های فیزیکی مثل حرارت، استفاده از اشعه‌های گاما، ایکس و ماوراءبنفش چندان در زدودن آفلاتوکسین مؤثر نیستند (۲). همچنین نتایج حاصل از این مطالعه نشان داد که نیمی از شیرهای پاستوریزه توزیع شده با استانداردهای اتحادیه اروپا منطبق نبوده، به همین دلیل باید در زمینه ارتقای سلامت افراد جامعه و رساندن کیفیت بهداشتی شیرهای پاستوریزه به سطح استاندارد تلاش نمود. ارتقای سطح فرهنگ تولیدکنندگان این فرآورده در مورد رعایت اصول و موازین بهداشتی تهیه شیرهای پاستوریزه، نگهداری علوفه دام‌ها و

هفته‌ها نسبتاً بالا است. در شکل ۲ نشان داده شده که میزان آفلاتوکسین M_1 در نمونه‌های شیر پاستوریزه کارخانه پگاه جیرفت نسبت به بقیه کارخانه‌ها به طور معنی‌داری کمتر بوده است ($P < 0.05$). با توجه به اینکه تعداد نمونه‌های جمع‌آوری شده از کارخانه‌های دامداران و چوپان تهران و ایستایس یزد کمتر بوده است لذا انحراف معیار میزان آفلاتوکسین M_1 بیشتر از کارخانه‌های استان کرمان می‌باشد.

میزان آفلاتوکسین M_1 شیر پاستوریزه کارخانه‌های چوپان و دامداران تهران و نیز شیر پاستوریزه ایستایس یزد که به‌طور مرتب در سطح شهر کرمان توزیع می‌شوند در دی‌ماه از سطح مجاز اتحادیه اروپا بالاتر بوده، در حالی که در بهمن و اسفند ماه کمتر از این حد مجاز بود (به جز یزد در اسفند که بالاتر از حد مجاز اروپا می‌باشد) و در هیچ‌یک از موارد مقدار آفلاتوکسین M_1 در شیر محصولات خارج از استان از حد مجاز FDA فراتر نرفته است. نکته جالب توجه آن است که در دی‌ماه، میزان آفلاتوکسین در شیرهای خارج از استان از شیرهای استان کرمان بالاتر در بهمن ماه پایین‌تر و در اسفند ماه در برخی موارد بالاتر و در برخی موارد پایین‌تر بود.

به‌طور کلی شاید هیچ ماده غذایی وجود ندارد که به طور قطعی و صد درصد از امکان آلودگی به قارچ‌ها بدور باشد. باید در نظر داشت که سموم قارچی می‌توانند در مزرعه، در طول برداشت محصول، عمل‌آوری، ذخیره و حتی حمل محصول تولید شوند. به‌طور کلی ورود سموم قارچی در شیر به دو صورت آلودگی مستقیم و آلودگی غیرمستقیم امکان پذیر است. آزمایشات نشان می‌دهد که تقریباً ۶/۲-۰/۳ درصد آفلاتوکسین B_1 دریافتی از غذای آلوده توسط حیوانات به‌صورت آفلاتوکسین M_1 در می‌آید که در حیوانات یک گله و در فصول مختلف سال متفاوت است (۲).

و قدردانی می‌شود. از سرکار خانم مهندس مظهری، مسئول فنی محترم کارخانه شیر پگاه کرمان و همچنین شرکت مرجعان خاتم و به‌ویژه سرکار خانم مهندس مشکانی نیز که در اجرای این پروژه همکاری صمیمانه داشته‌اند کمال تشکر می‌شود.

جلوگیری از آلودگی‌های قارچی آنها از مسائل عمده می‌باشند.

سپاسگزاری

این مطالعه با حمایت مالی دانشگاه علوم پزشکی کرمان (۸۷/۰۲) و کارخانه شیر پاستوریزه پگاه کرمان انجام شده است که از آنها تشکر

Determination of Aflatoxin M₁ in Pasteurized Milk Consumed in Kerman Province

Pournourmohammadi Sh., Ph.D.¹, Ansari M., Ph.D.^{*2}, Nezakati Alfata L., B.Sc.³, Kazemipour M., Ph.D.⁴, Hasibi M., Pharm. D.⁵

1. Assistant Professor of Toxicology, School of Pharmacy, Pharmaceutics Research Center & Physiology Research Center, Kerman University of Medical Sciences, Kerman, Iran
2. Associate professor of Pharmaceutics, School of pharmacy, Pharmaceutics Research Center, Kerman University of Medical Sciences, Kerman, Iran
3. M.Sc. Student of Toxicology, School of Pharmacy, Kerman University of Medical Sciences, Kerman, Iran
4. Associate Professor of Analytical Chemistry, Islamic Azad University, Kerman Branch, Kerman, Iran
5. Pharmacist, Food Control Office, Kerman University of Medical Sciences, Kerman, Iran

* Corresponding author, e-mail: Mansari@kmu.ac.ir

(Received 29 April 2008 Accepted 11 Dec. 2008)

Abstract

Background & Aims: Aflatoxin M₁ (AFM₁) is a major metabolite of aflatoxin B₁ detected in the milk of mammals that their foods have been contaminated with aflatoxins. Aflatoxins are a group of highly toxic metabolites produced by the common fungi *Aspergillus flavus*, *A. parasiticus*. They are among the most potent carcinogens found in foods. Considering its risk to the human health and high consumption of milk and dairy products, this study was undertaken to determine the level of AFM₁ in pasteurized milk in Kerman province for the first time.

Method: From 19 Dec. 2007 to 19 March 2008, a total of 76 pasteurized milk samples produced by eight factories were collected and checked for the level of AFM₁ using immunoaffinity column and high-performance liquid chromatography coupled to fluorimetric detector.

Results: The minimum detected level was 0.002 ppb and the amount of AFM₁ in milk samples ranged from 0.002 to 0.14 ppb. No sample had greater AFM₁ levels than the maximum allowed levels in milk accepted by FDA (0.5ppb), however, in 34 (44.7%) samples AFM₁ level was over the maximum allowed limit in milk accepted by the European Union (0.05ppb). Mean AFM₁ level in milk samples obtained from Jiroft factory was the least (0.019±0.01ppb) compared to that for other factories.

Conclusion: Although the amount of AFM₁ in samples selected from commonly consumed milks in Kerman province, does not appear to create a serious public health problem at present, because of high consumption of milk and dairy products especially in children it is necessary to consider it as a serious health problem.

Keywords: Milk, Aflatoxin M₁, HPLC, Kerman

Journal of Kerman University of Medical Sciences, 2009; 16(3): 271-280

References

1. Frisvad JC, Skouboe P, Samson RA. Taxonomic comparison of three different groups of aflatoxin producers and a new efficient producer of aflatoxin B₁, sterigmatocystin and 3-O-methylsterigmatocystin, *Aspergillus rambellii* sp. nov. *Syst Appl Microbiol* 2005; 28(5): 442-53.
2. Creppy EE. Update of survey, regulation and toxic effects of mycotoxins in Europe. *Toxicol Lett* 2002a; 127(1-3): 19-28.
3. Faletto MB, Gurtoo HL. The effect of inducers of mixed-function oxidases on hepatic microsome-mediated aflatoxin B₁ transformation in C₃H/10T₁/2 cells. *Toxicol Appl Pharmacol* 1989; 98(2): 252-62.
4. Bakirci I. A study on the occurrence of aflatoxin M₁ in milk and milk products produced in Van province of Turkey. *Food Control* 2001; 12(1): 47-51.
5. Galvano F, Galofaro V, Galvano G. Occurrence and stability of aflatoxin M₁ in milk and milk products: A worldwide review. *Journal of Food protection* 1996; 59: 1079-90.
6. Gourama N, Bullerman LB. *Aspergillus flavus* and *Aspergillus parasiticus*: Aflatoxigenic fungi of concern in foods and feeds: A review. *Journal of Food protection* 1995; 58: 1395-404.
7. Cullen JM, Ruebner BH, Hsieh LS, Hyde DM, Hsieh DP. Carcinogenicity of dietary aflatoxin M₁ in male Fischer rats compared to aflatoxin B₁. *Cancer Res* 1987; 47(7): 1913-7.
8. Renwick A.G. FAO/WHO. Forty-ninth report of the joint FAO/WHO expert committee of food additives: Evaluation of certain food additives and contaminants. WHO Technical report series 1999; 884: 69-77.
9. European Commission. Commission Regulation 2001/466/EC of 8 March 2001 setting maximum levels for certain contaminants in foodstuffs (text with EEA relevance). *Off J Eur Commun* 2001; L77: 1-13.
10. Berg T. How to establish international limits for mycotoxins in food and feed? *Food Control* 2003; 14: 219-24.
11. Torkar KG, Vengust A. The presence of yeasts, moulds and aflatoxin M₁ in raw milk and cheese in Slovenia. *Food Control* 2008; 19(6): 570-7.
12. Gürbay A, Aydin S, Girgin G, Engin AB, Sahin G. Assessment of aflatoxin M₁ levels in milk in Ankara, Turkey. *Food Control* 2006; 17(1): 1-4.
13. Kamkar A. A study on the occurrence of aflatoxin M₁ in raw milk produced in Sarab city of Iran. *Food Control* 2005; 16(7): 593-9.

14. Assahara M, Pontes Netto D, Yanaka EK. Aflatoxin occurrence in foodstuff supplied to dairy cattle and aflatoxin M₁ in raw milk in the North of Paraná state. *Food and Chemical Toxicology* 2005; 43: 981-984.
15. Alborzi S, Pourabbas B, Rashidi M, Astaneh B. Aflatoxin M₁ contamination in pasteurized milk in Shiraz (south of Iran). *Food Control* 2006; 17(7): 582-584.
16. Kaniou-Grigoriadou I, Eleftheriadou A, Mouratidou T, Katikou P. Determination of aflatoxin M₁ in ewe's milk samples and the produced curd and Feta cheese. *Food Control* 2005; 16(3): 257-61.
17. López CE, Ramos LL, Ramadán SS, Bulacio LC. Presence of aflatoxin M₁ in milk for human consumption in Argentina. *Food Control* 2003; 14(1): 31-4.
18. Rastogi S, Dwivedi PD, Khanna SK, Das M. Detection of Aflatoxin M₁ contamination in milk and infant milk products from Indian markets by ELISA. *Food Control* 2004; 15(4): 287-90.
19. Unusan N. Occurrence of aflatoxin M₁ in UHT milk in Turkey. *Food and Chemical Toxicology* 2006; 44(11): 1897-900.
20. Zinedine A, González-Osnaya L, Soriano JM, Moltó JC, Idrissi L, Mañes J. Presence of aflatoxin M₁ in pasteurized milk from Morocco. *Int J Food Microbiol* 2007; 114(1): 25-9.
21. Tajkarimi M, Shojaee Aliabadi F, Salah Nejad M, Pursoltani H, Motallebi AA, Mahdavi H. Seasonal study of aflatoxin M₁ contamination in milk in five regions in Iran. *Int J Food Microbiol* 2007; 116(3): 346-9.
22. Van Egmond HP. Aflatoxin M₁: occurrence, toxicity, regulation. New York, Elsevier Applied Science, 1989.